

پیداچوونه وهیه ک بو دیوانی نالی (شرح و لیکدانه وهی ماموستا مه لا عه بدولکه ریم موده پرپرس) جعه فخر قاره مانلی

کورتیه:

له ناو هه موو نه ته وه کانداندا، ئه ده بی کلاسیک وه ک بناغه یه کی به هیز ناسراوه و ده کریت زوریک له به سه رهات و راستیه کانی میژوووی له ناو ئه م به شه ئه ده بییه، به تاییهت شیعی کلاسیک هه لینگین. نالی وه ک یه که م پیشه نگی قوتابخانه ی بابان ناسراوه و کارتیکی له سه ره به شیکی به ربالو له شاعیرانی دوا ی خوی بووه. پیش ساغکردنه وه و لیکدانه وه ی دیوانی نالی له لایه ن ماموستا موده پرپرس، کۆمه لیک لیکۆله ر هه وللی ساغکردنه وه ی دیوانی نالیان دابوو، به لام سه ره رای هه وللی شیوا ی ئه و ماموستایانه، هیشتا ناته واوی و هه له له شیعه کانی نالیدا بابه تیکی دیاره. ئه نجامی ئه و توژیینه وه ی هۆی ده رختنی چهنده له یه کی رینووسی شیعی نالی له ئاستی وشه دا بووه. به شیک له هۆکاره کانی بوونی هه له ی رینووسی دیوانی نالی بریتین له: هاوشیوه یی و نزیک شیوه ی رینووسی به شیک له پته کان وه ک: ک، گ، و هتد، و ئه و پیتانه ی جیاوازیان ته نیا له نوخته دایه وه ک: «ب، پ، ت و هتد»، خراب خویندنه وه و هه له بیژه کردنی وشه بیانیه کان له لایه ن بنووسانی نوسخه کان که له زور دپردا لیکدانه وه ی ناته واویش لی که وتۆته وه. له م توژیینه وه یه دا به پشت به ستن به پیوه ری په وانبیژی و زمانی هۆی دروستی وشه راست کراوه کان ده رپراوه. گرنگترین پیوه ر بو هه لپژاردن و له سه رتر بوونی وشه، یان ده سه واژه یه ک به سه ره وشه، یان ده سه واژه یه کی تر له شیعی کلاسیکدا پیوه ری په وانبیژییه و ده کریت وه ک بنه ما و پیوانه یه ک بو ساغکردنه وه ی شیعی کلاسیک پیناسه بکریت. ئه و لیکۆلینه وه یه جگه له پروون کردنه وی رینووسی دروستی وشه و ده سه واژه کانی شیعی نالی و واتای دروستی شیعه کان، هۆی ده رکه وتنی وینه شیعییه کانی ناوازه ش بووه. شی کردنه وه ی هۆکاره کانی دروستی وشه و دپره راست کراوه کان، له لایه ک ده رپر و سه لمینه ری مه ودای زور له نیوان وته ی شاعیر و بوچوونی ساغکه ره وه یه و له لایه کی تر ده رخره ی هۆکاری سه ره له دانی هه له له خویندنه وه ی نوسخه خه تیه کانی دیوانی نالی بووه. وشه سه ره کییه کان: شیعی کلاسیک، ساغکردنه وه ی زانستی شیعی نالی.

چکیده:

در میان تمامی ملت‌ها، ادبیات کلاسیک مانند زیربنایی محکم شناخته شده که می‌توان بسیاری از رویدادها و واقعیت‌های تاریخی را از آن، به ویژه در شعر کلاسیک فهمید و برداشت کرد. در ادبیات کلاسیک کُردی، نالی پیشاهنگ سبک شعری بابان شناخته شده است که تاثیرگذار بر بخشی گسترده از شاعران کلاسیک بعد از خود بوده است. موضوعی برجسته در دیوان نالی وجود اشتباهات نگارشی در سطح واژگان است. جدای از تلاش‌های استاد مدرس و دیگر مصححان در تصحیح دیوان نالی، هنوز کاستی‌های بسیاری در ضبط اشعار که بیشتر ناشی از نقص در قرائت نسخه‌ها و اشتباه در تلفظ و نگارش واژگان است وجود دارد؛ این امر در بیشتر بیت‌ها سبب شرح و بررسی نادرست هم شده است. در این پژوهش، بخشی از اشتباهات نگارشی واژگان فارسی و عربی شعر نالی به همراه دلایل و قراین بررسی و در بخشی دیگر شعرهای که به اشتباه به نام نالی در بخش فارسی ضبط شده‌اند؛ مورد بررسی قرار گرفته است. مهم‌ترین معیار در انتخاب و ترجیح واژه‌ای بر واژه‌ای یا تعبیری بر تعبیری دیگر در شعر کلاسیک، معیار بلاغی است. تصحیح دیوان شاعران کلاسیک بدون شناخت معیارهای بلاغی کاری ناتمام و نادرست است. در این پژوهش با تکیه بر معیارهای بلاغی چندبیتی از دیوان نالی مورد بررسی قرار گرفت و نتیجه‌ی پژوهش جدای از روشن ساختن شکل درست املا ی کلمه‌ها، سبب نمایان شدن تصویرهای شعری نادری از شعر نالی هم شد. بیان دلایل درستی کلمه‌های تصحیح شده، نشان از فاصله زیاد بین دیدگاه مصحح و از طرفی گویای اشتباه در قرائت نسخه‌های خطی دیوان نالی است.

کلید واژه: شعر کلاسیک، تصحیح علمی، شعر نالی.

١- پيشه كى

به تپه پرىنى چاخ و سه رده مه جياوازه كان و كيشه و به رهى زه مان، زور جار نوسخه ي سه ره كى نووسراوه ي پيشينيان بزر بوون، يان له ناو چوون و زياتر ته وه ي له به ره مه ميك به ده ست ئيمه گه يشتووه يه ك، يان چهند نوسخه له و نوسخانه يه كه بنووسانى جوراو جور له سه رده مه جياوازه كاندا نووسيو يان نه ته وه؛ به لام ته و نوسخانه به ته واوى وه كه يه ك نين و له زور بابه تدا له گه ل نوسخه ي سه ره كى نووسه رجياوازيان هه يه. هوى ته و جياوازييه و بوونى هه له كان به تاييه ت له ديوانى شاعيرانى كلاسيك به گشتى بو چ بابه ت گه ليك ده گه رپته وه؟

به هوى درهنگ سه ره له داني پيشه ي چاپ و بلاو كردنه وه ي كتيب له ولاتانى روزه لات، پاشان له ناوچه كوردنشيه كان زور به ي په رتوو كه كان تا دووسه ت سال له مه و به ر به شي وه ي خه تتى بوون؛ ته نانه ت هه ن نوسخه گه ليكى خه تتى هيشتا چاپ نه كراون و له سووچى په رتوو ك خانه كاندا ترسى له ناوچوونيان هه يه. له پرؤسه ي نووسينه وه ي ده قه كونه كاندا بنووسان زور جار له يه ك پله ي زانستيدا نه بوون؛ يان ئاستى وشيارى و وردبينان نزم بووه؛ جار وايه كه متر خه م بوون و تووشى هه له خوڻنده وه بوون؛ يان ته نانه ت تووشى ده ست تپوه ردان له ده قدا بوون؛ هه روه ها خاوه ن نوسخه كانيش به پيى زانست و ئاستى خوڻنده واريان گورانكارريان له ده قدا پيك هيناوه كه زور جار ته و گورانكارريان به ته واوى هه ره هه له بووه. له لايه كى تر، بارودوخى راميارى كومه لايه تى، كولتورى، ئاينى و جياوازي زوق و سرشت و ... هه ت، له م بابه تانه هوى گورانكارى له نوسخه و ده قه كونه كاندا له كاتى نووسين، يان له سه رده مه كانى دواتردا بووه. زور كات ده سه لاتداران و بنووسانى په يوه نديداريش ويستوو يانه ته و گورانكارريان راست بنوڻن و لايه نى ئه رينيان سه له مينن. ته وه له حالتيك دايه به شيك له توڻه رانى ته ده بى و ساغكه ره وان و ته نانه ت هورگى ته ده بيش ته و ناته واوى و نارپكيه ي ده قه كونه كانيان بو گرنگ نه بووه و هه وليكى به رچاو و شياويان بو ساغكردنه وه ي زانستى به ره مه كونه كانى ته ده بى و ميژوويى نه داوه. بو زياتر شى كردنه وه ي ته و بابه ته سه ره تا پيناسه يه كى كورت له سه ر زانستى ساغكردنه وه و جوره كانى ساغكردنه وه ي زانستى ده خه ينه به ر باس و ليكدانه وه. له ته ده بى كورديدا مخابن ساغكردنه وه هه نوو كه به باشى نه ناسراوه و ته نانه ت بشيك له ره خه گران مه ودايه ك له نتيوان زانستى ساغكردنه وه و نفيسار نابين.

ساغكردنه وه ي ده ق يه كيك له پيشه كونه كانى ته ده بى و يه كه مين هه نگاو بو ئه نجامى توڻه ينه وه كانى ميژوويى و ته ده بيه. له پرؤسه ي ساغكردنه وه دا، ساغكه ره وه ده قه كونه كان له سه ر بنه ماي نوسخه خه تته كان بو چاپ ساز و په رداخ ده كات. زانستى ساغكردنه وه، زانستىكه بو ديتنه وه ي ده قىكى نريك به ده قى سه ره كى كه له گه ل نووسراوه ي نووسه ر به ته واوى يه ك بيت؛ كه وايه به پيچه وانه ي بوچوونى به شيك له ره خه گران ساغكه ره وه، هه له گرى زانستى ده ق نييه؛ واته ته گه ر له ده قىكى كوڻ هه له و ناراستيش هه بيت؛ هه رچه ند له لايه ن خودى نووسه ريشه وه بيت ساغكه ره وه ئيزنى نييه هه له كان راست كاته وه. هه روه ها ساغكه ره وه ناتوانيت خوى له گه ل نووسه رى سه ره كى به

هاوبهش بزانی و به شیک له بیژه و دهسته واژه کان بگۆریت. له زانستی ساغکردنه وه دا به شیوهیه کی توکمه و له ریگهی هه لسه نگانندن و به رامبه رکردنی دهق له گه ل نوسخه ی جی باوهر، ساغکردنه وه نه نجام ده دریت.

۲- زانستی ساغکردنه وه له سه ره تادا به دوو شیواز نه نجام دراوه:

۲-۱- شیوازی هه لباردن:

له شیوازی ساغکردنه وه ی هه لباردن، به و پیه ی هیچ نوسخه یه ک به ته وای به سه ر نوسخه کانی تر له سه رتر و دروستتر ناسریت؛ دهقی کوتایی له نیوان نووسراوه ی نوسخه جو را و جو ره کاند، هه رکام دروستتر بیت هه لده بژدریت.

۲-۲- شیوازی سه رتری:

له م شیوازه دا کو نترین نوسخه له نیوان نوسخه کانی تر دا ده کریته پالپشت بو ساغکردنه وه و زور به وردی و نه مه گناسانه له پرووی ده نووسریته وه؛ بو یه ساغکه ره وه هه ول ده دات تا کو نترین نوسخه وه ده ست به ییت تا به پیه ی نه و نوسخه یه ساغکردنه وه نه نجام بدات. کو نترین نوسخه، نوسخه یه که مه ودا ی زه مانی نووسینه ی له گه ل ریگه وتی کو چکردنی خاوه ن به ره م له نوسخه کانی تر که متر بیت؛ به و هوی نه گه ری ده ست تیوه ردان و گو رانگاری و جیاوازی نه و نوسخه یه له گه ل دهقی نووسراوه ی نووسه ر، یان شاعیر ره چاو نوسخه کانی دواتر که متره. که وایه بو گه یشتن به ده قیکی پاراو و دوور له هه ر چه شنه گو رانگاری و هه ل، ساغکه ره وه ده بی کو نترین نوسخه ی وه ده ست به ییت تا له کاتی ساغکردنه وه دا هوی کی زانستی و پرووی بو په سه ند کردن، یان ره ت کردنه وه ی وشه، یان ده سه ته واژه یه ک هه بیت.

۲-۳- له شیوازی سه رتریدا وه فاداری ساغکه ره وه سه باره ت به دهق به دوو شیوه ده سه لمیندریت:

۲-۳-۱- شیوازی زیده پرویی:

به پیه ی نه م شیوازه که مترین گو رانگاری و ئال و گو ر له دهق، نه دروسته و نه ریگه پیدراوه؛ دهق به و جو ره ی هه یه ته نانه ت نه گه ر هه لشی هه بیت ده نووسریته وه؛ به لام له په راویزدا ده بیت ئامازه به شیوه ی دروستی وشه و ده سه ته واژه کان بکریت.

۲-۳-۲- شیوازی مام ناوه ندنی: به پیه ی نه م شیوازه نه ته نیا هه ل دیاره کانی دهق راست ده کرینه وه؛ به لکوو ده بیت له په راویزدا ئامازه به وشه و ده سه ته واژه هه لکانیش بکریت (جهانبخش، ۱۳۷۸: ۳۱، ۳۰). له شیوازی ساغکردنه وه ی مام ناوه ندنی چو نیتی هه لباردن و وشه و ده سه ته واژه کان بو دهق، ته نیا له سه ر بو چوونی زو رینه ی ساغکه ره وانی دهق، نه شیاوه و نه شیوازیکی زانستی و په سه ند کراو.

٢-٤- به پێی سی پێوه «هه‌لبژاردن» له پرۆسه‌ی ساغکردنه‌وه‌دا ده‌بی ئه‌نجام بدریت:

٢-٤-١- پێوه‌ری زمانی: به‌پێی ئه‌و پێوه‌ره‌ ساغکه‌ره‌وه‌ ده‌بی تارا‌ده‌یه‌ک زانیاری له‌سه‌ر با‌به‌ته‌کانی زمانناسی و ته‌نانه‌ت زانیاری له‌سه‌ر چو‌نیتی شیوا‌زناسی و ئاستی زمانی چاخ، یان سه‌رده‌میکی دیاردا هه‌بیت و بزانیته‌ بۆ نمونه له‌ قوتابخانه‌ی باباندا سوو‌ده‌رگرتن له‌ وشه‌ بیانییه‌کان وه‌ک تایبه‌تمه‌ندییه‌کی دیاری شیعری ئه‌و قوتابخانه‌یه‌ ناسراوه‌ بۆیه‌ ئه‌و ده‌م به‌پێی ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ حوکم له‌سه‌ر وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌کانی بیانی و اتا‌کانیان بدریت. که‌وا‌یه‌ ساغکه‌ره‌وه‌ ده‌بی به‌پێی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیوا‌زناسی هه‌ر چاخیک هه‌ولی ساغکردنه‌وه‌ی نوسخه‌ کۆنه‌کان بدات.

٢-٤-٢- پێوه‌ری ره‌وانبێژی: گرن‌گترین پێوه‌ر بۆ هه‌لبژاردن و له‌سه‌رتر بوونی دروستی وشه‌، یان ده‌سته‌واژه‌یه‌ک به‌سه‌ر وشه‌، یان ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر له‌ شیعری کلاسیکا، پێوه‌ری ره‌وانبێژییه‌. ساغکردنه‌وه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی بێ کاریگه‌ری ئه‌م پێوه‌ره‌ نه‌ دروسته‌ و نه‌ ساغکردنه‌وه‌ی شیعه‌کانیش زانستییه‌. له‌ راستیدا ساغکه‌ره‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیک به‌گشتی له‌گه‌ڵ چه‌ند ئال و گۆرپیک که‌ له‌ لایه‌ن بنووس و نووسه‌رانه‌وه‌ به‌ هۆکاری جو‌راو‌جو‌ری وه‌ک نه‌بوونی زانیاری ته‌واو له‌سه‌ر شیوازی شیعری شاعیران و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیوا‌زناسی هه‌ر چاخیک ئه‌ده‌بی و هه‌له‌ خویندنه‌وه‌ی وشه‌، یان ده‌سته‌واژه‌کان له‌ دێرپیک، یان ده‌قیکدا، رووبه‌روویه‌؛ بۆ نمونه، له‌و دێره‌ی نالیدا به‌هه‌له‌ وشه‌ی «مول» به‌ واتای شه‌راب به‌ «مل» خویندراوه‌ته‌وه‌ که‌ هه‌چ هاو‌پێژه‌یه‌کی واتایی نیوان وشه‌ دیاره‌کانی ئه‌و دێره‌ و وشه‌ی «مل» نییه‌ و بوونی ئه‌م وشه‌یه‌ واتای دێره‌کی تووشی نارپیک و شیواوی کردووه‌:

ئهو فهوت و وه‌فاته سه‌به‌بی عه‌هد و وه‌فاته

چوو ساعیقه‌یه‌ی به‌ردی عه‌جوز و گۆل و مل هات

(نالی، ١٣٧٨: ١٤٠)

هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای خویندنه‌وه‌ی ئه‌و دێره‌ وریایی و شاره‌زایی نالی له‌ ئافران‌دنی لایه‌نی جوانیناسی شیعه‌که‌ ده‌رده‌که‌وێت. به‌پێی پێوه‌ری ره‌وانبێژی، وشه‌کانی «گۆل، مول» له‌گه‌ڵ یه‌ک هاو‌پێژه‌بیان هه‌یه‌ و ده‌کریت ئه‌و با‌به‌ته‌ وه‌ک خوازه‌ش بناسریت؛ له‌ راستیدا ئه‌م هاو‌پێژه‌یه‌ پیکه‌ینه‌ری رازه‌ی جوانکاری «چاوله‌یه‌ک» ه‌ و به‌پێی ئه‌م رازه‌یه‌ ده‌توانین واتای دێره‌که‌ به‌ دروستی شرو‌فه‌ بکه‌ین و به‌سه‌لمین ئه‌م وشه‌یه‌ «مول» بووه، نه‌ک «مل».

٢-٤-٣- پێوه‌ری هزری - فه‌لسه‌فی: به‌پێی ئه‌و شیوازه‌ ده‌کریت وشه‌، یان ده‌سته‌واژه‌یه‌ک سه‌رتر له‌ ده‌ق، یان دێرپیک شیعری بناسریت که‌ له‌ واتادا ده‌ربری با‌به‌تیکی هزری- فه‌لسه‌فی دیار بووه‌؛ هه‌رچه‌ند پێوه‌ری هزری - فه‌لسه‌فی به‌ راده‌ی پێوه‌ری ره‌وانبێژی کاریگه‌ری و گرینگی له‌ ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قدا نییه‌، به‌لام نزمتر له‌ پێوه‌ری ره‌وانبێژی بۆ خویندنه‌وه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌ق، به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیک که‌ ره‌گ و ریشالی هزری - فه‌لسه‌فی تان‌و‌پۆی دا‌پۆشیوه‌، ده‌توانیت کاریگه‌ری هه‌بیت و پالپستی ساغکردنه‌وه‌ی ده‌ق، یان شیعری شاعیران بیت.

۳- له لیكدانه وه كانی دواتر له سهه زانستی ساغکردنه وه، به گشتی چوار شیواز بۆ ساغکردنه وهی نوسخه كۆنه كان به
فهرمی ناسراوه:

۱-۳- ساغکردنه وه له سهه بناخه ی نوسخه ی بنه ما

۲-۳- ساغکردنه وه ی هه لباردن

۳-۳- ساغکردنه وه ی میانه رۆ

۴-۳- ساغکردنه وه ی به راوردی (قیاسی)

له شیوازی ساغکردنه وه ی نوسخه ی بنه مادا، ساغکه ره وه نوسخه یه ک که به پیتی کۆنی و دروستی ره چاو
نوسخه کانی تر له سهه تره و به ریکه وتی کۆچی دوایی نووسه ری دهق نزیکتره به نوسخه ی بنه ما ده ناسیت و وه ک
بناغه ی ساغکردنه وه ی دهق دیاری ده کریت. ساغکه ره وه له تۆماری دهق هیچ جوره گۆرانکاریه ک ناکات و دهق
به و جوره ی هه یه، ده نووسریته وه. شایانی باسه جگه له «نوسخه ی بنه ما» که له روانگه ی ساغکه ره وه له نیوان
نوسخه کانی جی باوه ری به ره مه ی کدا وه ک بروا پیکراوترین نوسخه ده ناسریت؛ ره نگه نوسخه گه لیکی تریش هه بن
باهه ی زانستیان ره چاو نوسخه ی بنه ما له پله ی دووه مه و سیه مه دا بیت؛ ئەو نوسخانه به نوسخه ی جیگر، یان
«به ده ل» ناسراون. ساغکه ره وه، ده قی «نوسخه ی بنه ما» له گه ل نوسخه ی «به ده ل» به راورد ده کات و له په راویزدا
ئامازه به جیاوازیه کانی نیوان نوسخه کان ده کات. له شیوازی ساغکردنه وه ی هه لباردن دا به و پیتی هه ی
نوسخه یه ک به ته وای به سهه نوسخه کانی تر له سهه تر نییه؛ له نیوان نووسراوه جورا و جوره کاند هه رکام دروستتر و
ده ست لی نه دراوتر بیت وه ک بناغه ی نووسینه وه ی ده قی کۆتایی هه لده بژێردریت (هروی، ۱۳۸۰: ۴۳۷، ۴۳۸).

ساغکردنه وه به شیوازی میانه رۆ، له راستیدا لیکدراویک له شیوازی نوسخه ی بنه ما و شیوازی هه لباردن ه.
سوود هه رگرتن له م شیوازه کاتیک دروسته که نوسخه ی سهه تر نه ئەوه نده بژارده یه که به سهه نوسخه کانی تردا
گرینگی زیاتر بیت و وه ک بناغه بناسریت؛ نه ئەوه نده ش بی بایه خه که هاوشیوه و به راهه ری نوسخه کانی تر
بژمیردیت و تیکه لای شیوازی هه لباردن بیت. له شیوازی میانه رۆ دا، به راده ی شیوازی نوسخه ی بنه ما له سهه
نوسخه ی سهه تر پیداکری ناکریت و ساخکه ره وه له هیزی شیوازی هه لباردن و دوورینی شیوازی نوسخه ی بنه ما
سوود هه رده گریت (حمادی حائری، ۱۳۸۷: ۷).

شیوازی ساغکردنه وه ی به راوردی، کاتیک وه ک شیوازی بۆ ساغکردنه وه که لکی لی وه رده گیریت که ته نیا
نوسخه یه ک له به ره مه یه ک هه بیت و دروستی و ده ست لی نه دراوی ئەو نوسخه یه ش تاراده یه ک جیتی متمانه نه بیت.
له م شیوازه دا ساغکه ره وه له هیزی گومان و به راورد بۆ هه لباردن و دیتنه وه ی وشه و ده سه ته وازه و نووسراوه
دروسته کان که لک وه رده گریت. ئاشکرایه هیزی گومان و به راورد ته نیا له رینگه ی راهیتان و زۆر خویندنه وه ی ده قه
کۆنه کان و زانیاری وه ده ست هیتان له سهه شیوازه جیاوازه کانی ئەده بی ده سه ته به ر ده بیت. به راورد کردن له رینگه ی

هه‌لسه‌نگاندن و پیک گرتنی ده‌قکانی په‌یوه‌ندی‌دار له‌گه‌ل ده‌قی سه‌ره‌کی تاییه‌ت ئه‌نجام ده‌دریت. له‌ زۆر ساغکردنه‌وه‌دا که تو‌ماری هیچ‌کام له‌ نوسخه‌کان راست نانوینن و جیی متمانه‌نین؛ دیسان ده‌بیت بو‌ ساغکردنه‌وه له‌ شتواری به‌راوردی سوود وهر‌بگرتیت (جهانبخش، ۱۳۷۸: ۳۵، ۳۷؛ عمادی حائری، ۱۳۸۷: ۵، ۶).

۴- پرسیاره‌کانی تو‌ژینه‌وه

۴-۱- زانستی ساغکردنه‌وه باس و لیکدانه‌وه‌ی چ‌ بابه‌تیک ده‌کات؟

۴-۲- چ‌ جیاوازییه‌ک له‌ نیوان زانستی ساغکردنه‌وه و لیکدانه‌وه و نفیساردا هه‌یه؟

۴-۳- هۆکاری ره‌نگدانه‌وه‌ی وشه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ زمانی شیعری شاعیرانی بابان چیه؟

۴-۴- هۆکاری بوونی به‌شیک له‌ هه‌له‌ی رینووسی وشه‌ بیانییه‌کانی شیعری نالی بو‌ چ‌ بابه‌تیک ده‌گرته‌وه؟

۵- پێشینه‌ی لیکۆلینه‌وه

له‌سه‌ر شیعری نالی تا ئیستا کۆمه‌لیک تو‌ژینه‌وه له‌ بواره‌کانی کۆکردنه‌وه، ساغکردنه‌وه، شه‌رح و لیکدانه‌وه، فه‌ره‌ه‌نگی وشه‌، هه‌لسه‌نگاندن و ره‌خنه‌ به‌ شیوه‌ی کتیب و وتار ئاراسته‌ی کتیبخانه‌ی کوردی کراوه؛ بو‌ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر تو‌ژینه‌وه و نووسراوه‌کانی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ شیعری نالی ئاماژه به‌ به‌شیک له‌م تو‌ژینه‌وانه‌ ده‌که‌ین:

کتیبی «فه‌ره‌ه‌نگی نالی» نووسراوه‌ی مارف خه‌زنه‌دار. له‌و کتیبه‌دا هه‌م شیعره‌کانی نالی شه‌رح و لیکدانه‌وه‌یان بو‌ کراوه؛ هه‌م بو‌ وشه‌ و زاراوه‌کان شیعری نالی فه‌ره‌ه‌نگیک دانراوه. مه‌سه‌ود محهممه‌د دوو کتیبی «ده‌سته‌ودامانی نالی و چه‌پکیک له‌ گۆلزاری نالی» له‌سه‌ر شیعری نالی نووسیوه. له‌ کتیبی «چه‌پکیک له‌ گۆلزاری نالی» دا مه‌سه‌ود محهممه‌د به‌ که‌لک وهر‌گرتن له‌ زانستی کرۆنۆلۆژی ده‌یه‌ه‌و‌یت ئه‌و پرووداوانه‌ی له‌ ژیا‌نی نالیدا پروویان داوه‌ له‌ شیعره‌کاندا دیاری بکات و هیندیک هۆکار و تیبینی و پرسیار که له‌سه‌ر ژیا‌ن، شوینی ژیا‌ن و ئاواره‌یی نالی بووه، شی بکاته‌وه. له‌ «ده‌سته‌ودامانی نالی» هه‌ولی داوه‌ شه‌رحه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپرس به‌پیی روانگه‌ و بو‌چوونی خو‌ی له‌سه‌ر شاعر و وشه‌کانی شیعری نالی تاوتو‌ی بکات.

کتیبی «دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم» له‌ نووسینی عه‌لاه‌ه‌ددین سه‌ججادی باسی دوو نامه‌ ده‌کات که له‌ نیوان نالی و سالم ئال‌وگۆر کراوه. هه‌ر دوو قه‌سیده‌که له‌ باری ئه‌ده‌بییه‌وه بایه‌خدارن. کتیبی «نالی له‌ کلا‌و‌پۆژنه‌ی شیعره‌کانیه‌وه» نووسراوه‌ی محهممه‌د مه‌لا که‌ریم. له‌و کتیبه‌دا هه‌ول‌دراوه‌ شیعری نالی وه‌ک پێوانه‌یه‌ک بو‌ ده‌رخستنی لایه‌نه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی ژیا‌نی لیک‌بدریته‌وه و به‌شیک له‌ نه‌ه‌ینییه‌کانی ژیا‌نامه‌ی نالی ده‌ریخات. کتیبی «مشتی‌ک له‌ خه‌رمانی بیری نالی» له‌ نووسینی ئیسماعیل فه‌ره‌ج. له‌م کتیبه‌دا تو‌ژینه‌وه له‌ چه‌ند لایه‌نی ژیا‌ن و شیعری نالی کراوه؛ وه‌ک: که‌سایه‌تی نالی، رۆشنییری لای نالی، دا‌هینان لای نالی، زمان لای نالی و نالی له‌ پروانینیکی کۆمه‌لناسیه‌وه. له‌ هه‌رکام له‌و به‌شانه‌ شیعره‌کانی نالی کراوه‌ته‌ بانه‌مایه‌ک بو‌ شو‌وه‌ی باسه‌کان. کتیبی

«نالی» له نووسینی رېښوار سیوهیلی. ئەو کتیبه له کۆمه‌لنیک وتار له‌سەر نالی پیک‌هاتوو. بە‌شی یه‌که‌می بریتیه له وتاریک به‌ ناوی «چه‌مکی میتۆلۆژیا و جهانینی شیعری نالی»، به‌شی دووه‌م بریتیه له وتاریک به‌ ناوی: «مستوره له روانگه‌یه‌کی تره‌وه»، به‌شی سێهه‌م بریتیه له وتاریک به‌ ناوی: «له ستایشی که‌ردا» و به‌شی چواره‌می ئەو کتیبه بریتیه له وتاریک به‌ ناوی: «شاعیریک له نیوان دوو تیک شکاندا». کتیبی «نالی له به‌لاغه‌وه بۆ مودێرنیته» له نووسینی رېښوار سیوهیلی. کتیبی «نالی و خویندنه‌وه‌کانی سه‌رده‌م» له نووسینی محمه‌د صالح سووزهنی. ئەو کتیبه له چوار به‌ش پیک‌هاتوو و له هه‌ر به‌شیک شیعره‌کانی نالی به‌پێی یه‌کیک له تیۆرییه‌کانی سه‌رده‌می تاوتوێ ده‌کریت. ناوه‌رۆکی به‌شه‌کانی ئەو کتیبه بریتین له: «دیاردنه‌ناسی»، یان فنۆمۆلۆژیا‌ی شیعری نالی. له‌م به‌شه‌دا هه‌ول دراوه به‌پێی رافه‌کاری نوێ و جووره‌کانی په‌خنه، وه‌ک: زمانناسی فۆرمالیسم، بنه‌ماخواری، هێرمۆتیک و په‌خنه‌ی کۆمه‌لناسی، دیهه‌وێت په‌خنه‌گران هان بدا تا ده‌قه‌کانی نالی بخویننه‌وه. نووسه‌ر دوو دیارده‌ی ئانارشیزمی شاعیرانه، یان رافه‌کاری نوێ به‌پێی روانگه و بۆچوونی وه‌رگرتن (دریافت) له شیعره‌کانی نالی لیک‌ده‌داته‌وه. له‌به‌شی دووه‌م «نالی و جوانیناسی کانت» شی ده‌کاته‌وه. به‌شی سێهه‌می ئەو توێژینه‌وه‌یه بریتیه له: «ویتگینیشتاین و یارییه‌ زمانیه‌کانی نالی»، له به‌شی چواره‌میش «بنه‌ماخواری و خویندنه‌وه‌ی ده‌ق»-ه شیعرییه‌کانی نالی ده‌خاته به‌ر باس و لیک‌دانه‌وه.

کتیبی «تیرۆتیک له شیعری نالیدا» نووسراوه‌ی زانا خه‌لیل. ئەو کتیبه له‌حه‌وت به‌ش پیک‌هاتوو. له‌وه کتیبه‌دا تووخمه‌کانی تیرۆتیک له شیعره‌کانی نالیدا دیاری کراوه و چه‌ند به‌شی کتیبه‌که ته‌رخان کراوه بۆ پرسی جه‌سته‌ی ژن و له به‌شیکیش قه‌سیده‌ی مه‌ستوره هه‌ر له‌سه‌ر ئەو بابته‌ تاوتوێ کراوه. کتیبی «نالی له به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانیدا» له نووسینی هێمن عومه‌ر خو‌شناو. هێمن عومه‌ر له‌وه سالانه‌ی دواییدا به‌شیوه‌ی به‌لگه‌نامه‌یی و دیکۆمینت له‌نیو به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانی و رۆژه‌لات ناسانی وه‌ک خۆدزکو، له ژیان و شوینی ژیا‌نی نالی کۆلیوه‌ته‌وه. ئەو کتیبه زۆر زانیاری دیکۆمینتاری که‌ بۆ ماوه‌ی سه‌د سال پرسگه‌لیکی له‌سه‌ر ژیا‌نی نالی دروست کردبوو، وه‌لام داوه‌ته‌وه. له هه‌شت به‌ش پیک‌هاتوو که‌ هه‌رکام له به‌شه‌کان وه‌لام دانه‌وه‌ی پرس گه‌لیکن که‌ توێژه‌ر که‌لکیان لێ وه‌رده‌گریت و دواتر وه‌لامیان ده‌داته‌وه. ئەو پرسیارانه هه‌رکام به‌شیکیان بۆ دانراوه؛ وه‌ک: کتیبی نادیا‌ری نالی، نالی که‌ی کوردستانی جی‌هیشتوو؟. کتیبی «نالی له ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا» له نووسینی عه‌بدو‌للا حه‌داد.

به‌شیک له وتار و توێژینه‌وه‌کانی زانستگایی وه‌ک نامه‌ی ماسته‌ر و دوکتۆرا له‌سه‌ر دیا‌وانی نالی بریتین له: وتاره‌کانی عه‌بدو‌للا خدر مه‌ولود (نالی و سو‌فیگه‌ری و نالی و فه‌لسه‌فه)؛ دیا‌لیکتیکی بوون و نه‌بوون له شیعری نالیدا (تریفه محمه‌د ئەحمه‌د)؛ مقایسه‌ی نوستالژی در اشعار حافظ و نالی (سروه فتاحی)؛ شیوازی هاوسه‌نگی له شیعری نالیدا (عطا اولیایی)؛ شاعر نامور کُرد و زبان و ادب فارسی (سید اسعد شیخ احمدی)؛ بررسی فخر ادبی در دیوان متنبی و نالی (عبداله رسول‌نژاد، هادی رضوان، پیشوا ابراهیمی)؛ صور خیال در دیوان نالی (شهلا

مظهری)؛ عشق و ریاستیزی در اشعار نالی (یدالله محمدی)؛ راست کردنه وهی به شیک له هه له کانی دیوانی نالی، گۆفاری هه نار (جه عفر قاره مانی) و هتد. هه رکام له م توژیینه وانه له گۆشه نیگایه که وه رووچوونیان بۆ دونیای شاعر نالی بووه؛ به لام شیعری نالی هه لگری توژیینه وه و خویندنه وهی زیاتره و ته نانه ت کرانه وهی ناوه ندیکی توژیینه وهی و نالی ناسییه.

۶- ته وه وهی سه ره کی توژیینه وه:

له ناو هه موو نه ته وه کاند، ته ده بی کلاسیک وه ک بناغه یه کی به هیز ناسراوه و ده کریت زۆریک له به سه رهات رووداو، بارودۆخی کۆمه لایه تی، رامیاری، کولتوری، خه لکناسی و ته نانه ت به شیک له راستییه کانی میژوویی له ناو ته ده بی کلاسیک، به تاییه ت شیعری کلاسیک هه لینجین. له ته ده بی کوردیدا هه نووکه له ناوه ندکانی توژیینه وهی هه ولکی شیوا بۆ نۆژن کردنه وهی ته و به شه گرنگه له ئارادا نه بووه و خویندنه وهی کی نوی بۆ ته ده بی کلاسیکی کوردی، به تاییه ت شیعری کلاسیک نه نجام نه دراوه. له میژووی ته ده بی کلاسیکی کوردیدا، نالی وه ک یه که م پیشه نگی قوتابخانه ی بابان ناسراوه که کارتیکه ری له سه ره شیک به ربلاو له شاعیرانی دوا ی خۆی بووه. هه رچه ند ناوه ندکانی چاپ و بلاو کردنه وهی کتیب وه ک هه موو ولاتانی تر له کوردستان دره نگ ده ست به کار بوون، به لام سه ره رای ته و کیشه یه ش له ماوه یه کی کورتدا له لایه ن کۆمه لیک توژیته ره کی ساغکردنه وهی دیوانی شاعیران و چاپ و بلاو کردنه وهی نوسخه کۆنه کان له ته ده بی کوردی نه نجام درا. دیوانی نالی پیش چاپ و بلاو کردنه وهی شهرح و لیکدانه وهی مه لا عه بدولکه ریم موده پرپیس و فاتح و محهمه دی کوری چه ند جاریک له لایه ن چه ند لیکۆله رانی شیعری کوردی ساغکراوه ته وه. له پیشه کی دیوانی نالی، بلاو کراوه ی په خشانگای کوردستان فاتح مه لا که ریم ده لیت: "پیشتر له و چاپه ی دیوانی ئیمه، دیوانی نالی له سالی ۱۹۳۱ له لایه ن کوردی مه ریوانییه وه و سالی ۱۳۲۷ له لایه ن عه لی موقبیله وه له سه نه چاپ و بلاو کراوه ته وه"؛ پاشان له لایه ن گیو موکریانی توژیته ره و نووسه ری ناسراو، دیوانی نالی کۆکراوه ته وه و چاپ بووه.

دوا ی بلاو بوونه وهی ته و دیوانانه ی نالی، جاریکی تر له لایه ن مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم موده پرپیس و فاتح عه بدولکه ریم شیعری نالی به پشت به ستن به چه ند نوسخه و ده ستنووس ساغکراوه ته وه، به لام سه ره رای هه ولکی شیوا ی ته و مامۆستایانه بۆ ساغکردنه وه و لیکدانه وهی دیوانی نالی، هیشتا شیعری نالی ناته واوی و هه له جا چ هه له ی لیکدانه وهی بییت، یان هه له ی رینووسی به روخسارییه وه دیاره. له پیشه کی دیوانی نالی به پرپیز فاتح عه بدولکه ریم ئاماژه ی کردوو بۆ ساغکردنه وهی ته و دیوانه له نوسخه ده ستنووسه کانی مه لا موحه ممه د چروستانی و مه لا عارف چنگینیانی و سی که شکۆل که له لایه ن شیخ عه لی قه ره داغی به ده ستی گه شیتبوو؛ که لکی وه رگرتوو، به لام وه ک خۆی ده لیت نوسخه کانی له باری لیکدانه وه زۆر به دل نه بووه. لیره دا جیی خۆیه تی ئاماژه

بەم بابەتە بکریت که زانستی ساغکردنەووە جیاواز لە شەرح و لیکدانەووەیە و لە ساغکردنەووەدا هەر جۆرە لیکدانەووەیە ک دروست نییە. ساغکەرەووە وەک کەسیکی ئەمەگناس و وەفادار ئیزنی گۆرانکاریی پێ نەدراوێ. ئەم تووژینەووەیە لە دوو بەش پێک هاتوو؛ لە بەشی یە کەمدا، بە کورتی هۆکارەکانی رەنگدانەووەی وشەکانی فارسی و عەرەبی لە شیعری شاعیرانی قوتابخانە ی بابان تاوتوێ دەکریت. لە دیوانی نالیدا، بابەتیکە زۆر دیار بوونی هەلە ی رینووسی ئەو وشە فارسییانە یە کە لە زۆر دێردا لیکدانەووەی هەلەشی لێ کەوتۆتەووە. پاشان لە بەشی دوو هەمدا، بە شیک لە وشە بیانیه کانی دیوانی نالی (شەرح و لیکدانەووەی مە لا عەبدولکەریم مودەرریس بلاوکرەووەی کوردستان) کە بە هەلە لە دێرەکاندا جێ کەوتوون، راست کراونەتەووە.

١-٦- بەشی یەکەم: هۆکاری رەنگدانەووەی وشەکانی فارسی و عەرەبی لە شیعری شاعیرانی قوتابخانە ی باباندا:

بابەتیکە دیار لە شیعری شاعیرانی بابان و بەتایبەت شیعری نالی، بوونی وشەکانی فارسی و عەرەبیە کە لە زۆر دێردا بە هەلە نووسراون و لیکدانەووەی هەلەشیان لێ کەوتۆتەووە. ئەو تاییبەتمەندییە تەنیا بە قەواری شیعری نالی نەپراو، بە لکۆو بە شیک لە دیوانی شاعیرانی کلاسیک تووشی ئەو بەسەرھاتە تالە بوو. زمانی کوردی وەک زۆر بەی زمانە زیندوووەکانی دنیا تووشی تیکە لاوی لە گەل زمانەکانی دیکە بوو.

لە سەدە ی سێزده هەمدا، شوێرشیکی ئەدەبی نوێ لە ئاکامی کۆمەلێک هۆکاری سیاسی، کولتووری و پۆشنییری و هتد، لە بەستینیکە تاییبەت کە خاوەن شەقلێکی دیار و جیاوازە لە ئەدەبی کوردیدا دێتە رێسکان. ئەو شوێر شە هۆی دەرکەوتنی قوتابخانە یەکی کلاسیکی شیعری بوو کە لە ئەمارەتی باباندا سەری هەلدا. شیعری قوتابخانە ی بابان بە هەول و تیکۆشانی یە کەم ئالاھە لگری ئەو قوتابخانە یە، واتە نالی لە ئەدەبی کوردیدا پێناسە کرا. بە هۆی دەرکەوتنی دوو نیوچە دەسە لاتی کوردی بابان و ئەردە لان تا رادە یە ک شێو ی ژیان و بیر کردنەووەی خە لک دە گۆر دیریت و شارە کوردنشینە کان ئاوە دانتر دە بنەووە، بێ گومان ئەم گۆرانکارییانە لە سەر دە قە ئەدە بییە کان شویندانەر بوون. بابانە کان توانیان خویندەوار و فەقیی حوجرە کان لە دەوری خوێیان کۆ کە نەووە و شارە کوردنشینە کان ئاوە دانتر و گەورە تر بکە نەووە. زۆری شارە کان کوردستان بە زاراوە ی سۆرانی دە ئاخفن. مە کۆی خانە قا و دێهات بۆ شار و حوجرە ی مزگەوت دە گۆر دیریت. ئەو بارودۆخە نوێیە بەستینیک دە خو لقی نیت کە زاراوە ی ئەدە بی لە گۆرانی، واتە هە ورامی وردە وردە بۆ سۆرانی و فۆرمی شیعری لە جووت سەر واووە بۆ غەزەل و کیشی شیعری لە پرگە یی بۆ عەر ووزی بگۆر دیریت و لە ئاکامدا شیعری کوردی تووشی گۆرانیکە بنە مایی بیت (قارەمانی، ١٣٩٨: ٢٤٠).

لە ئاستی زمانیدا، دیار دە ی زۆر سەرنج پراکیش لە شیعری شاعیرانی بابان، رەنگدانەووەی وشە و زاراوە کان فارسی و عەرەبییە. گەرچی رێژە و ئاستی ئەو بە کارهینانە تا رادە یە ک جیاوازە، بە لام ئەو کارتیکە رییە ی زمانی عەرەبی و بەتایبەت زمانی فارسی لە سەر زمانی شیعری ئەو بەرە یە ی شیعری کوردی، بابەتیکە حاشا هە لئە گره. بوونی ئەو دیاردە ی ئەو هە مان بۆ روون دە کاتەووە لە شیعری شاعیرانی باباندا بە کارهینانی وشە و زاراوە ی بیانی نە تەنیا

خاڵێکی نەرینی نەبوو؛ بەلکوو بەجۆرێک نواندنی دەسەڵاتی شیعری شاعیر و تەنانەت شانازی کردنیش بوو (ناری، ۱۳۸۳: ۹)، نالی راستەوخۆ لەم دێڕەدا، ئەو ئیددیعیایە دەسەلمیئت:

فارس و کورد و عەرب هەر سیم بە دەفتەر گرتوو

نالی ئەمڕۆ خواوەنی سی مۆلکە، دیوانی هەیه

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۸۲)

هۆکاریکی تری پەنگدانەوهی وشەیی فارسی و عەربیی لە زمانی شیعری شاعیرانی باباندا ئەوهیه که بەهۆی ئەوهی وانەکان بە زمانی فارسی و عەربیی بوون، خۆیندکاری کورد هەر لە سەرەتادا دەکەوتە بەر کاریگەری ئەو زمانانە. ئەم نەریتە وێرایی قازانجی فێربوونی زمانەکانی تر و کردنەوهی دەرگای زمان و وێژەیی نەتەوهکانی تر کاریگەرییان لەسەر گۆرینی بەرەبەرەیی زمانی خۆیندکاری کورد بوو و ئەم بابەتە لە دواتر دا هۆی دوورکەوتنەوه شاعیرانی ئەو بەرەیه لە زمانی ئاسایی کۆمەڵگای کوردی بوو. لە لایەکی تر، شاعیرانی قوتابخانەیی بابان بە مەبەستی تاقیکردنەوهی خۆیان لەم بوارەدا هەوڵیان داوە ئەزمونەکانی ئەو وێژانە بگوازنەوه ناو ئەدەبی کوردی بەلگەش بۆ سەلماندنی ئەو ئیددیعیایە دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردییە که بەشێک لە شیعەرەکانیان فارسییە. بەهۆی فەرمی بوونی زمانی فارسی لە ناوچە کوردنشینەکان، بەتایبەت رۆژەهەڵاتی کوردستان، ئاساییە لە وەها بارودۆخێکدا زمانی فارسی کاریگەری لەسەر زمانی کوردی بیئت. زۆربەیی شاعیرانی ئەم قوتابخانەییە مامۆستای ئایینی بوون و خۆیندنیان لە حوجرە و بە شێوهی فەقیهەتی دەست پێ کردوو؛ بۆیه زیاترین زانیاریان لەسەر شەرع و ئایینی ئیسلام هەبوو و سەرف و نەحوی عەربیی و زانستی پەروانپێژی و چەمک و زاراوەکانی لۆژیک، سۆفیگەری و هتد، زیاتر لە شیعەرەکانیاندا پەنگی داوەتەوه؛ پەنگە هەر ئەو تاییەتمەندییە هۆی دەرەنگ تێگەشتن لە شیعری شاعیرانی ئەو بەریه بیئت؛ وەک نالی خۆی دەلیت:

عومریکە بە میزانی ئەدەب توحفە فرۆشم

زۆرم وت و کەس تێی نەگەیی، ئیستە خەمۆشم

(نالی، ۱۳۷۸: ۲۹۰)

بۆیه ئەو زمانانە لە پێگەیی خۆیندنی ئایینیەوه کاریگەرییان لەسەر زمان و وێژەیی ئەو قۆناغەیی شیعری کوردی بوو. بەپێی خۆیندەوهی دیوانی شاعیرانی ئەو قوتابخانەییە دەرەکەویت لەو سەرەدەدا هۆنینهوهی شاعر بە زمانی فارسی، عەربیی و تورکی باو بوو و تەنانەت بەشێک لە پەرخەگرانی ئەو سەرەدەمە بە کوردی شاعر نووسینیان بە لاوازی هەستی شاعیر ناساندوو؛ بۆیه شاعیرێکی وەک نالی لە وەلامیاندا دەلیت:

تەبەعی شەككەرباری من كوردی ئەگەر ئینشا دەكا
ئیمتیحانی خوێه مەقسوودی لە عەمدا وا دەكا

(نالی، ۱۳۷۸: ۱۰۲)

ئەو چەند دێره سەلمینەری شانازی کردنی نالی بە زمانی کوردییە و بە گشتی نووسین بە زمانی کوردی وەك ئەركیكى نەتەوویی ناوی دەبا و پیناسەى دەكات. بە لای پەرخنە گرانەووە پەنگە دەبوو لەو سەردەمەدا شیعەر تەنیا هەر بە زمانی عەرەبى، یان فارسی بنووسریت؛ نالیش لەو بیروكانه گەشتوووە و هەولێ ئەووی داووە زمانی کوردیش بپنیتە ریز و ئاستی زمانەکانی دیکەى دنیا و بیکات بە بەلگەى مانەووە و دەولەمەندی زمانی کوردی.

۶-۲- بەشی دووهم، راست کردنەووی چەند هەلەبەكى شیعری نالی:

لەنیو شاعیرانی قوتابخانەى باباندا زمانی شیعری نالی زیدەتر لە شاعیرانی تر تیکەل بە زمانەکانی فارسی و عەرەبى بووە. دەكریت ئەو دیاردەیه، وەك دیاردەیهكى شیوازناسی شیعری نالی بناسریت. لەم تەووەردا چەند هەلەبەكى شیعری نالی، بەتایبەت هەلەى رینووسى وشە بیانیهەکان شروڤە دەكەین. نزیکى شیوہى رینووسى بەشیک لە پیتەکان وەك: د، ذ، ك، گ، و... هتد، و هاوشیوہی رینووسى ئەو پیتانەى جیاوازیان تەنیا لە نوختە دایە وەك: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ر، ز، ژ، س، ش» لە سەرەتا و ناوەندی وشەکاندا و پاك بوونەووی وشە و پیتەکان لە نوسخەکاندا دەكریت وەك هۆى سەرھەلدانى بەشیک لە هەلەى رینووسى ئەو جوړه وشانە لە دیوانى شاعیرانى کلاسیک ئاماژەى پى بکریت.

لە چاوانم هەتا كەى قەرەقەرە خوین دەكەى ئەى دۆست!

كوا ئەم عەهد و پەیمان و وەفا كابتە، باز!

(نالی، ۱۳۷۸: ۹۳)

لەم دێرەدا، وشەى «كابین» بە بنج وشەیهكى فارسىیە و واتای «مارەبى» هەیه و لەم دێردا هەر بەم واتایە لیکدانەووی بو كراووە كە هیچ هاوڕێزەبیهكى لەگەل وشە سەرەكییهەکانى ئەو دێرە نییه و دروستەكەى «كابین» هە. بەپى رینووسى كۆن «كابینتە» كورت كراوہى «كە ئابینتە» یە؛ وشەى «كابینتە» لەگەل عەهد، پەیمان و وەفا لەبارى واتایەووە هاوڕێزەبى هەیه. ئەم هاوڕێزەبیه پیکهینەرى رازەى جوانكارى «چاوەلەك» هە و بەپى ئەم رازەیه دەتوانین واتای دێرەكە بە دروستى شروڤە بكەین و بەسەلمینین ئەم وشەیه لە راستیدا «كابین» نییه و «كابین» هە؛ لە لایەكى تر، وشەکانى «كابین و كابین» تەنیا لە پیتەکانى «ب و ی» ناوەراستدا جیاوازیان هەیه؛ نزیکى شیوہى رینووسى پیتەکانى «ب و ی» هۆى هەلەى رینووسى ئەو دوو وشەیه لە نوسخە كۆنەکاندا بووە.

نالی له بهرامبهر بئ به زهیی دلبه ره که ی دپته په یث و ده لیت: ئەو وه فا و عه هدا و په یمانه ی که ئایین و پری و پره سمت ده رخه ری وه فا و ئەمه گناسیت بوو، چی به سه رهات و ئیسته کوانی؟ به گۆرینی وشه ی «کابین» دپره که له باری واتایه وه دروست ده بیت.

ئەو فهوت و وه فاته سه به بی عه هدا و وه فاته

چوو ساعیقه یی به ردی عه جووز و گۆل و مل هات

(نالی، ۱۳۷۸: ۱۴۰)

له شیعری نالیدا توێژه ران به هه له وشه ی «مول» یان به «مل» لیکداوه ته وه. له فره هه نگی فارسیدا وشه ی «مول» واته «شه رابی تری» وشه یه کی ناسراوه و له شیعری فارسیدا زۆر به کار هاتوووه، له م دپره دا، وشه کانی گۆل، مول هاوړپژه بیان هه یه و به پپی ئەم هاوړپژه ییه واتای دروستی دپره که ده رده که ویت.

گه ر ئه شه رف و مه حبووبه، یووسف کوری یه عقووبه

کچ بوو به خریداری، یه عنی که زوله یخا کچ

(نالی، ۱۳۷۸: ۱۶۶)

له م دپره دا، له سه ره تایی به که مدا وشه ی «گه ر» هاتوووه که هه له یه و به پپی وشه ی سه ره تایی بایی دووه م که «کچ» ه و بنه مای سه ره کی هۆنینه وه ی شیعره که که له سه ر وه سفی «کچ و کور» ه، ئەم وشه یه ده بی بکریته «کور» و به م راست کردنه وه یه واتای دپره که ش ته واو و کامل ده بیت.

چاوی هه مپه نگی گۆلی، مه سستی شه و و رۆژن مه دام

یه ک له نه شگوفته ی به نه فشه، یه ک له نه یلوفه ر ده کا

(نالی، ۱۳۷۸: ۱۰۶)

له م دپره دا وشه ی «مه دام» به هه له نووسراوه و مه به ست «مودام» ه که له بنه مادا وشه یه کی عه ره بییه و له فره هه نگی فارسیدا واتای «هه میسه و شه راب» ی هه یه. هه ر له م دپره دا، «نه شگوفته» واتای نه پشکووتووی هه یه و مه به سستی نالی «نه شکوفته» بووه. له م دپره دا، «نه یلوفه ر» هاتوووه و مه به سستی شاعیر گۆلی «نیلووفه ر» بووه که به هه له له دپره که دا نووسراوه.

زاییته ی ته بعم سواره ئی دیعای شاه ی هه یه

موخته شه م دیوانه، داوای ته ختی خاقانی ده کا

(نالی، ۱۳۷۸: ۹۹)

لەم دێرەدا، لە سەرەتای بآلی یەكەمدا لە دەستەواژەى «زایبتهى تەبعم» وشەى «زایبته» بە واتای تەبیعیەتى بە زەوق و رێك و پێك لە لێكدانەوه كاندا هاتوو؛ دروست ئەوهیه ئەم دەستەواژەیه بكرێتە «زایبتهى تەبع» بە واتای ئەفسەرى تەبع كە شوبهاندنێكى خەیاڵییه و هۆى بەهێزتر بوونی لایەنى جوانیناسى دێرەكەشە. «زایبته» وشەیهكى عەرەبییه و واتای: ئەفسەر، یان پۆلیس و پراویژكارى ههیه و بەم واتایە زیاتر لە گەل وشەكان و واتای سەرەكى دێرەكە هاوڕێزەیی دەبیت تا «زایبته» بە واتای تەبیعیەتى بە زەوق و رێك و پێك.

خاکی بەرى پیت هم گل و هم گول به سوروشکم
وهقتی غهم و شادی ئەوه کردوومه به سەردا

(نالی، ۱۳۷۸: ۷۶)

لەم دێرەدا وشەى «سوروشک» بە هەلە جێگەوتوو و دروستەكەى ئەوهیه بكرێتە «سروشک» كە لە بنجدا وشەیهكى پەهلەوییە و واتای فرمێسكى ههیه.

بەزاهیر گەر مەگەسدارە، بە باتین سەد چەمەنزارە
بە سوورەت یەك بە یەك خارە، بە مەعنا سەد گولوستانە

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۰۰)

لەم دێرەدا، وشەى «گولوستانە» هەلەى رێنووسى ههیه و بەم شیۆهیه لە گەل سەرەواى گشتى شیعرەكەش خویندەنەوى نییه و دروستە ئەوهیه بكرێتە «گولستانە» كە بەم شیۆهیه لە گەل سەرەواى سەرەكى شیعرەكە زیاتر گونجاوى دەبیت.

چ شەو، چ رۆژ؟ وەها كورتى لەهو و لەعب و میزاح
كە هەردوو وەك یەك چوون بە نەغمەیی بەم و زیر

(نالی، ۱۳۷۸: ۲۱۵)

لەم دێرەدا، دەستەواژەى «یەك چوون» هەلەى رێنووسى ههیه و بەهۆى دەربرینی شوبهاندنێك كە پێك هاتوو؛ دەبیت ئەو دەستەواژەیه «یەك ئەچوون» بێت و بەم شیۆهیه كێشى شیعرەكەش دروست و رێك دەبیت.

ئەگەر خوینم دەرپێژى تۆ، ئەوه تیغ و ئەمیش گەردن
ئەگەر بنیادی پەیمان، دەستى من دامپیتتە، بازا!

(نالی، ۱۳۷۸: ۹۲)

لەم دێرەدا وشەى «بنیاد» بە واتای: بناغە و بنەرەت بە هەلە نووسراوه و گومان لەوهدا نییه نالی «بنیاد» ی مەبەست بووه و دروستە هەر «بنیاد» یش بنووسرێت و بێژە بكرێت.

گولڤشه‌ن وه‌كوو به‌زميڤكه كه ئاحادي هوزاري

بو تاقه گولڤيكي گه‌يييه روتبه‌يي ميئات

(نالي، ۱۳۷۸: ۱۴۲)

له‌م دڤرده‌دا، وشه‌ي «هوزار» به‌هه‌له نووسراوه و مه‌به‌ست «هه‌زار» ه كه وشه‌يه‌كي فارسييه و واتاي بولبولي هه‌يه.

نه‌خلي سه‌مه‌ر و مايه بو ده‌ولته‌تي دنيا كچ

كوپ زيبي ده‌بوستانه، كچ شه‌معي شه‌بوستانه

(نالي، ۱۳۷۸: ۱۶۴)

له‌م دڤرده‌دا، دوو وشه‌ي «ده‌بوستانه و شه‌بوستانه» به‌هه‌له نووسراون و دروست ئه‌وه‌يه ئه‌م دوو وشه‌يه بكرينه

«ده‌بستان و شه‌بستان» كه هه‌ر دوو وشه‌ي فارسين و به‌ته‌رتيب واتاي «قوتابخانه و شويني حه‌سانه‌وه» يان هه‌يه.

هه‌م گولبه‌ني بي‌خاري، هه‌م مه‌زعه‌ي ئه‌زهاري

هه‌م مه‌خزه‌ني ئه‌سراري، ئيسباتي مه‌زايا كچ

(نالي، ۱۳۷۸: ۱۶۶)

له‌م دڤرده‌دا، وشه‌ي «گولبه‌ن» به‌هه‌له نووسراوه و دروست ئه‌وه‌يه ئه‌م وشه‌يه بكرينه «گولبون» ه كه له‌ فهره‌ه‌نگي

فارسيدا واتاي «پنجه‌گول، يان داري گولي سووري» هه‌يه.

ئه‌هي دل! خه‌راجي حاسلي زولماتي به‌حر و به‌ر

ميراتي ئيعتباره له‌ فورزه‌ندي فه‌يله‌قووس

(نالي، ۱۳۷۸: ۲۴۹)

له‌م دڤرده‌دا، وشه‌ي «فورزه‌ندي» به‌هه‌له نووسراوه و دروست ئه‌وه‌يه ئه‌م وشه‌يه بكرينه «فه‌رزه‌ند».

گه‌ر فه‌رپر و تاج و زينته و شه‌وکه‌ت وه‌فای ده‌بوو

بي ده‌رديسه‌ر ده‌مانه‌وه بو تاوس و خه‌رووس

(نالي، ۱۳۷۸: ۲۴۹)

له‌م دڤرده‌دا، وشه‌ي «خه‌رووس» به‌هه‌له نووسراوه و دروست ئه‌وه‌يه ئه‌م وشه‌يه بكرينه «خورووس».

وه‌ره‌قوربان! به‌جان هه‌ر دوو برا بين

كه تو بي‌ماده‌ر و من بي‌پوده‌ر مام

(نالي، ۱۳۷۸: ۲۷۴)

له‌م دڤرده‌دا، وشه‌ي «پوده‌ر» به‌هه‌له نووسراوه و ده‌بي به‌پي بيژه‌ي دروستي بكرينه «پده‌ر».

که دیتم شه کۆلی سه د پهنگی، گوتم: بابایی عه بیاره
که بیستم له فزی بی ده نگی، گوتم: شه پیووری شاپووره

(نالی، ۱۳۷۸: ۴۱۹)

له م دپرده، وشه ی «شه کۆلی» به هه له نووسراوه و دروست ئه وه یه ئه م وشه یه بکریته «شکلی» .
لاله که مه جمه ریکه به با خووش و گهش ده بی
ناوی که پر خه لووزه به شه بنم گهشایه وه

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۵۴)

له م دپرده، وشه ی «شه بنم» هه له ی رینووسی هه یه و دروست ئه وه یه ئه م وشه یه بکریته «شه بنه م» .
برۆت تیغیکه و سه مه ی سه یقه ل و مه سلوول و مووکاره
که عیشوه ی جه وه ره، ره مز و ئیشاره ی ئاوی مه ودایه

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۶۲)

له م دپرده، وشه ی «وسمه» هه له یه و دروست ئه وه یه ئه م بکریته «وه سمه» . وه سمه: گیایه که ویشکی ده که ن و
ده یکو تن. له کۆندا ژنان بو پرهش کردنی سه ر و پرچیان سوودیان لی وه رگرتووه .
ئه هه لی ته عدادی مه حاسین نووسیان
خال یه که و زولفی دووان، هه ر دوو سیان

(نالی، ۱۳۷۸: ۳۳۳)

له م غه زه له دا ئه گه ر وشه کانی سه روا بخوینینه وه تیده گه ین له ته واو سه رواکاندا یه ک «ی» که متر نووسراوه و
دروست ئه وه یه ئه م «ی» دوا یه له ته واو سه رواکاندا بکریته دوو «ی» وه ک: نووسیان، سیان .
فه رمووی به مه ژه ی مه سستی، ئازانه و ته پرده سستی
ساده ی له دل ی سستی، تیری، به ته مه ننا یه

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۶۶)

له م دپرده، وشه ی «مژه ی» به هه له نووسراوه و دروسته که ی ئه وه یه به رینووسی کوردی بنووسریته وه: «مژه ی» .
من وه کوو ره عدم و تو وه ک گول و سه بزه ی دیمه نی
من ده گریم و ده نالینم و تو پیده که نی

(نالی، ۱۳۷۸: ۶۷۵)

له م دپرده، له بالی یه که مدا وشه ی «دیمه نی» به هه له نووسراوه و دروسته که ی ئه وه یه بکریته «ده مه ن» که له گه ل
وشه کانی گول و سه بزه پازه ی چاوله یه ک ده خو لقی ن و لایه نی جوانیناسی دپره که به هیزتر ده که ن.

«نالی»! زوبانه‌که‌ی تهر و پاراوی سه‌وسه‌نت
حه‌یرانی چاوی نیرگسه، وهك لاله، نادوی

(نالی، ۱۳۷۸: ۷۰۶)

له‌م دیره‌دا، له‌بالی یه‌که‌م وشه‌ی «سه‌وسه‌نت» هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه و دروسته‌که‌ی «سه‌وسه‌نت» ه. ئەم جوره هه‌لانه‌ی دیوانی نالی به‌گشتی بو هه‌له‌ بیژه‌کردنی وشه‌کان ده‌گه‌رپته‌وه.

له‌زۆربه‌ی دیوانی شاعیراندا به‌هۆی ئەوه‌ی له‌کۆندا شیوازی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیب و دیوانی شاعیران به‌م شیوازه‌ی ئیستا نه‌بووه؛ ئاساییه‌ی شاعیری شاعیریک له‌دیوانی شاعیریکێ تردا تۆمار کرابیت. له‌ئه‌ده‌بی فارسیش ئەو بابته‌ی پرووی داوه. له‌ئه‌ده‌بی کوردیشدا ئاساییه‌ی شاعیری شاعیریک به‌نیوی شاعیریکێ تر جی‌که‌وتییت و له‌ناو دیوانه‌که‌ی به‌هه‌له‌ تۆمار کرابیت. لیره‌دا ئه‌رکی ساغکه‌ره‌ویه به‌وردینی و به‌پیی زانستی شیوازاناسی شاعیری شاعیران له‌و جوره هه‌لانه‌ پاریزیت. دیوانی نالی له‌م جوره هه‌له‌یه‌ش بی‌به‌ش نه‌بووه؛ بۆیه‌ دوا‌ی خویندنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی به‌شی فارسی شاعیره‌کانی نالی ده‌رکه‌وت دوو چوارینه‌ی فارسی به‌هه‌له‌ له‌دیوانی نالیدا تۆمار کراوه که هۆنراوه‌ی نالی نین و به‌توێژینه‌وه‌یه‌کی کورت ئەو راستیه‌ی ده‌رده‌که‌ویت. چوارینه‌کان بریتین له:

یک نـیم رخـت: (أَلَسْتُ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ)
وان نـیم دیگـر: (إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٍ)
بر گـرد رخـت نوشـته: (يُحْيِي وَيُمِيت)
(مَنْ مَاتَ مِنَ الْعَشِقِ، فَقَدْ مَاتَ شَهِيدٍ)

ئەو چوارینه‌یه‌ی شاعیره‌که‌ی (ابوسعید ابوالخیره) و تا ئیستا به‌هه‌له‌ به‌شاعیری نالی ناسراوه.

آن زلف مشکبار بـدان روی چـون نگار
گر کـوته است، کـوته‌ی از وی عـجب مدار
شب در بهار میل کند سوی کـوته‌ی
آن زلف چـون شب آمد و آن روی چـون بهار

ئەو چوارینه‌یه‌ی شاعیری (امیر معزی) یه و به‌هه‌له‌ له‌به‌شی فارسی دیوانی نالیدا تۆمار کراوه و تا هه‌نوکه‌ به‌ چوارینه‌یه‌کی نالی ناسراوه.

٧- ئەنجام

- لەم توێژینهوهیهدا بهو ئەنجامه گەشتین، به پێچهوانه ی یۆچوونی به شیک له پەخنه گران ساغکه رهوه، هه له گری زانستی دهق نییه؛ واته ته گەر له نوسخه یه کی دهستنووسدا هه له هه بیت؛ هه چهنده تهو هه لانه له لایهن خودی نووسه ریشه وه بیت؛ ساغکه رهوه ئیزنی گۆرانکاری نییه و ناتوانیت دهست تیه وردان له ده قدا بکات و خۆی له گه ل نووسه ری سه ره کی به هاوبه ش بزانیته و به شیک له بیژه و دهسته واژه کانی دهقی سه ره کی بگۆریته. زانستی ساغکردنه وه، جیاواز له شه رح و لیکدانه وه یه و له ساغکردنه وه دا هه ر جوړه لیکدانه وه یه ک دروست نییه.

- گرنگترین پیوه بو هه لباردن و له سه رتر بوونی دروستی وشه، یان دهسته واژه یه ک به سه ر وشه، یان دهسته واژه یه کی تر له شیعری کلاسیکی کوردیدا، پیوه ری په وان بیژییه. ساغکردنه وه ی به شیک له شیعری شاعیرانی کلاسیک به پیتی تهو پیوه ر، شیوازیکی زانستی و په سه ند کراوه.

- بوونی هه له ی رینووسی تهو وشه فارسیانه ی دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی، به تاییه ت شاعیرانی قوتابخانه ی بابان بو چهنده هۆکاری سه ره کی ده گه ریته وه؛ یه که م به هۆی درهنگ سه ره له دان ناوه نده کانی چاپ و بلاوکردنه وه له کوردستاندا له سه ره تادا دیوانی شاعیرانی کلاسیک هه ر به شیوه ی دهستنووس بلاو بوونه ته وه و به شیک له وه هه لانه بو بنووسی تهو دیوانانه ده گه ریته وه. دووه م: شاعیرانی کلاسیکی کوردی له بیژه کردنی تهو وشه فارسیانه دا تووشی هه له بوون و هه ر تهو هه له بیژه کردنه، هۆی هه له ی رینووسی تهو وشانه له شیعره کاندا بووه که له زۆر دێردا لیکدانه وه ی ناته واویشی لی که وتۆته وه.

- نزیککی شیوه ی رینووسی به شیک له پیه کان وه ک: د، ذ، ک، گ، و... هتد.

- هاوشیوه ی رینووسی تهو پیتانه ی جیاوازیان ته نیا له نوخته دایه وه ک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ر، ز، ژ،

س، ش» له سه ره تا و ناوه ندی وشه کاندا.

- هه له ی رینووسی نیوی که سایه تیه کان، زاراوه کانی پسپۆری، نیوه کانی گیا و گول و گیانله به ران و هتد.

- خراب خویندنه وه وه ک دیارترین خه ساری ساغکردنه وه.

- پاک بوونه وه ی وشه و پیه کان له نوسخه کاندا.

- نوسخه کۆنه کان، به رینووسی کۆن و به خه تتی نهسته علیق نووسراون و په نگه هه له خویندنه وه، به تاییه ت

له به شی لیکدراوه کانی خه تتی نهسته علیق، هۆی هه له ی رینووسی و تومار کردن بیت.

سه‌رچاوه‌کان

ئه‌حمه‌دی شاوه‌یسی میکایلی، مه‌لاخدر (نالی) (۱۳۷۸). *دیوانی نالی*، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپریس و فاتیح عه‌بدولکه‌ریم. چاپی پینجه‌م. سنه: کوردستان.

بیلوو، مه‌لا کاکه‌حمه (ناری) (۱۳۸۳). *دیوانی ناری، کۆکردنه‌وه و راست کردنه‌وه: کاکه‌ی فه‌لاح*. چاپی یه‌که‌م، سنه: کوردستان.

قاره‌مانی، جه‌عفه‌ر (۱۳۹۸). *لیکدانه‌وه‌ی ئاستی زمانی شیعری وه‌فایی*، پژوهشنامه ادبیات کردی، س ۵، ژ ۸، ل ۲۳۳، ۲۵۹.

مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپریس و فاتیح عه‌بدولکه‌ریم (۱۳۶۴). *دیوانی نالی*. چاپی دووه‌ه‌م، ورمی: سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی.

مه‌سه‌وود محه‌مه‌د (۱۹۷۷). *ده‌سته‌و دامانی نالی*. چاپی ستۆکهۆلم.

منابع فارسی

جهان بخش، جويا (۱۳۷۸). *راهنمای تصحیح متون*. چاپ اول، تهران: میراث مکتوب.

سمیعی گیلانی، احمد (۱۳۷۳). «نکته‌هایی در باب تصحیح متون». *درباره ویرایش*. چاپ دوم، تهران: نشر دانشگاهی.

عمادی حائری، محمد (۱۳۸۷). *تصحیح متون با تاکید بر تصحیح متون فارسی*. مجله گزارش میراث. دوره‌ی دوم، سال ۳، ش ۲۵، ۲۶، صص ۴، ۱۲.

محقق، مهدی (۱۳۶۹). «روش تصحیح و نشر متون». مجموعه مقالات انجمن واره، بررسی مسائل ایران شناسی، به کوشش علی موسوی گرمارودی. تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت خارجه.

منجد، صلاح‌الدین (۱۳۷۸)، *روش تصحیح نسخه‌های خطی*. ترجمه حسین خدیو‌جم. مجله آینه میراث، زمستان و بهار، س ۱، ش ۳ و ۴، صص ۱۰۳، ۱۱۱.

هروی، نجیب‌مایل (۱۳۸۰). *تاریخ نسخه‌برداری و تصحیح انتقادی نسخه‌های خطی*. تهران: کتابخانه مجلس.